

ronsana

REVISTA D'INFORMACIO I FORMACIO LOCAL

OCTUBRE 1972

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 45

Advent

Acabem l'any litúrgic i el comencem amb el mateix to d'esperança. El Senyor és més aprop nostre que quan vam començar a creure, ens dirà St. Pau per a recordar-nos que el Regne de Déu és ja enmig de nosaltres. Alegrem-nos perquè el Senyor ve. La seva claror illumina la nostra vida. Decidim-nos d'una vegada a fer les obres de la llum, a actuar honradament com correspon a ple dia.

El profeta Isaias canta les grandeses de l'època messiànica: aleshores els cecs hi veuran i els coixos saltaran com els cèrvols, els lleons menjaran herba i un infant jugarà amb el cau d'un escorçó i no li passarà res. Perquè el Senyor ve a portar la pau a les persones i a les nacions. Aquell dia es realitzarà el do de Déu sobre nosaltres.

Sí, amics, el Senyor és aprop nostre, és enmig de nosaltres. Però el do de Déu, tot i essent gratuït, no es realitzarà sense la participació nostra, perquè Déu ha fet l'home hàbil i intel·ligent no només perquè se sàpiga distreure sol. Déu ens ha fet amos de nosaltres mateixos perquè col·laborem lliurement en la seva obra de salvació de la humanitat. Perquè els cecs hi vegin i els coixos caminin és necessària la nostra aportació, cal que nosaltres els hi prestem els nostres ulls i les nostres cames. L'armonia de la naturalesa no pot ser fruit d'altra cosa que de l'amor entre els homes, també del nostre.

Isaias quan anunciava l'època del Mesias, després de fer-ho simbòlicament, tocava la realitat concreta perquè calia que el seu missatge fos ben entenedor i ningú pogués escapar-se de la seva força comprometedora: Aquell dia els pobres, els desvalguts, els oprimits, rebran l'anunci de la salvació, la bona notícia de que hem estat redimits, de que el Crist ha satisfet per les nostres culpes, de que ja no hi haurà més divisió entre nació i nació, entre pobres i rics, entre savis i ignorants. Aquell dia es veurà els qui obren la justícia i els qui obren la iniquitat perquè la mort del Crist ha estat el judici del món.

Seguir el camí del Crist és donar ulls als qui no en tenen i cames a aquells qui les han perdudes, pa als qui passen gana, casa als qui viuen a la fresca, treball als qui no poden mantenir la seva família, consol als qui estan sols i oblidats dels amics i als que sofreixen, raó als qui diuen la veritat; encara que no ens entenguin, que ens desprecin, que no ens ho agraeixin, que ens tanquin a la presó. Aleshores la nostra llum serà com la de la resurrecció del Crist.

Curset de sardanes

Amb tota regularitat i mantenint-se sempre el mateix nombre d'assistents, ja fa quasi dos mesos que rutlla. És d'admirar —val la pena dir-ho— la constància dels cursetistes i, sobretot en el cas dels petits, dels pares dels cursetistes.

La setmana del 13 al 19 de novembre, a petició d'algunes persones, ja es va anunciar el final del Curset. Serà la segona setmana de desembre, la del 4 al 10.

I ja que el Curset ha estat per aprendre a ballar sardanes, els professors van proposar, acabar el Curset amb una audició de sardanes. Per això el diumenge, 10 de desembre (que coincideix amb la festa de Sta. Eulàlia), a la 1 del migdia, als patis del Restaurant «Sta. Eulàlia» (a la Gasolineria), hi haurà sardanes per als cursetistes i per a tots els santaeulaliencs.

Amb motiu d'aquest curset es pensa crear en el nostre poble l'«AGRUPACIÓ SARDANISTA STA. EULÀLIA». D'aquesta manera, Sta. Eulàlia entra a formar part de l'«ANELLA» d'agrupacions sardanistes del Vallès. Per aquest motiu es constituirà una junta local i es demanarà la inscripció de socis de l'entitat. Ja es pot dir des d'ara que, com més socis tingui l'«AGRUPACIÓ SARDANISTA STA. EULÀLIA», més es notará la seva existència.

Sí, amics, el Regne de Déu és entre nosaltres. El judici del Crist ja és un fet, com també el seu triomf. Som llum o tapem la llum als altres?

Advent! Una nova etapa de la nostra història personal, una nova oportunitat per a decidir el nostre judici: per a començar a ser llum o per a continuar tapant-la.

Lluís Ferret